

Știința corpului - Grupa de vârstă 5-8 ani

La această vârstă copiii au o curiozitate tehnică punând întrebări fără sfială sau ezitare.

Unii dintre ei manifestă preponderent o curiozitate tehnică. Aceștia trebuie să le răspundem pe măsura întrebărilor.

Alții sunt mai afectuoși și senzuali. Pe ei trebuie să îi învățăm care este comportamentul adecvat (cel acceptat de societate) dar în așa fel încât să nu le dăm senzația că nu este bine ce simt. Trebuie să le explicăm că unele atingeri sau mângâieri nu sunt acceptate; că unele părți sunt considerate intime și că nu au voie să atingă părțile intime ale altora și nici alții nu au voie să atingă părțile lor intime.

Îndepărtați mâna copilului cu multă blândețe sau trageți-vă propria mână dacă el v-a pus-o peste părțile lui intime. Explicați-i că aceste atingeri și mângâieri nu sunt un lucru acceptabil. Puteți să-i spuneți: "Acestea sunt părți intime ale corpului meu și nu îmi place să să mi le atingă alții. Copiii și oamenii mari nu-și ating unii altora părțile intime."

Va trebui să repetați aceste mesaje, de mai multe ori, cu fermitate.

Alți copii sunt timizi dar aceasta nu înseamnă că nu sunt curioși. Pe acești copii trebuie să îi încurajăm să fie deschiși și să privească experiențele dificile ca pe niște adevărate provocări. Convingeți copiii că aveți încredere în ei că pot face un anumit lucru și că nu vor păți nimic dacă îl fac.

Copiii nu pun niciodată întrebări din senin. Fie au auzit ceva fie s-a întâmplat ceva. Părinții sunt cei care trebuie să fie vigilenți.

La această vârstă copiii trebuie să cunoască câteva lucruri esențiale despre schimbările care apar în timpul pubertății din cel puțin 2 motive:

1. Trebuie să știe la ce să se aștepte dacă se vor afla cumva printre cei "grăbiți" să intre în pubertate pentru a nu se speria de modificările prin care va trece corpul lor și să le poată împărtăși și chiar sărbători cu părinții lor;
2. Întotdeauna vor exista copii "grăbiți" în jurul lor. Copiii care nu înțeleg ce vorbesc cei de o vârstă cu ei riscă să se simtă singuri sau chiar să fie marginalizați.

Folosiți orice “ocazie didactică” pentru a vorbi despre transformările corpului.

Discuțiile înainte de culcare sunt un bun moment pentru a împărtăși activitățile de peste zi, temerile copilului, întrebările care îl frământă.

Luați în serios această vârstă când copilul are nevoie să prelucreze informația și să depășească vorbirea infantilă.

Surse

- Meg Hickling “*Educație sexuală pentru copii și adolescenți*”, Ed. Humanitas, Ediția a treia
- Linda și Richard Eyre “*Cum să le vorbim copiilor despre sexualitate*”, Ed. Trei, 2010
- International Technical Guidance on Sexuality Education, An evidence-informed approach for schools, teachers and health educators, UNESCO, 2009